

РЕШЕНИЕ

№ 3503

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г.А

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от Г.А Гражданско дело № 20231110144161 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от „*****“ АД, ЕИК ***** против С. Г. Ч., ЕГН ***** установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 8 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. /за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи/ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 673,88 лв. - главница за потребена вода от длъжника за имота му на адрес гр. София, ул. „*****“, №33, ет. 2, ап. 5, за период от 13.05.2020 г. до 10.11.2021 г., и мораторна лихва в размер на 9,95 лева за периода 23.06.2020 г. – 10.11.2021 г. ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 26.04.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 19.05.2023 г. по ч.гр. д. № 21 607/2023 г. по описа на СРС, 66 състав.

Ищецът „*****“ АД твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за предоставяне на ВиК услуги при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 8 от Наредба №4/14.09.2004г. са обвързали потребителите без да е необходимо изричното

им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период ВиК услуги до имот, находящ се в гр. София, ул. "*****", №33, ет. 2, ап. 5, като купувачът не е престира на срещно - не е заплатил дължимата цена. Сочи се, че в базата данни на дружеството е създадена договорна сметка 2800052101 към клиентския номер, отнасящ се за имота. Искане се от съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца претендираните вземания в посочените размери. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК Ответникът С. Г. Ч., чрез процесуалния си представител е депозирал отговор в законоустановения срок по чл. 131, ал.1 ГПК, с който оспорва исквете по основание и размер. Оспорва да е собственик на процесния недвижим имот. Оспорва наличието на облигационно отношение, свързано с предоставяне на ВиК услуги до процесния имот. Заявява, че към исквата молба не са представени отчети на водата, както и доказателства за дължими суми, поради което не може да бъде направена преценка за основателността на претенциите. Релевира възражение за изтекла погасителна давност по отношение на главницата за доставени ВиК услуги и лихва за забава върху нея.

Ответникът С. Г. Ч. е депозирал Молба- становище от 08.02.2024г. с която заявява, че поддържа отговора на исквата молба и оспорва изцяло депозираната искова молба. Твърди, че между страните не съществува валидно облигационно правоотношение. Поддържа, че ищецът не е доказал качеството „потребител на ВиК услуги“ по отношение на ответника. Твърди, че самата справка по лице, издадена от Служба по вписванията по никакъв начин не представлява титул за собственост. Заявява, че не са налице данни относно нотариални актове, свързани с процесния имот. Заявява, че вписването на ипотека не може да бъде възприето като основание за доказване на собствеността. Посочва, че ищцовото дружество не е установило при условията на пълно и главно доказване качеството „потребител“ на ответника. Поддържа, че сумата е начислена без законово основание. Заявява, че издадените фактури не са основание за плащане на процесната сума. Твърди, че основание за плащане е действително доставената, отведена и пречистена питейна вода и в тежест на ищцовото дружество е да докаже реалната доставка. Сочи, че потребителят не е отказвал осигуряване на достъп

на длъжностно лице на оператора до водомера. Поддържа, че сумата е начислена в несъответствие с нормативните изисквания и клаузите, предвидени в Общите условия. Посочва, че дори и след погасяване на задълженията по процесните фактури по давност, ищцовото дружество продължава да начислява лихви върху тях.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по [чл. 422, ал. 1 ГПК](#), вр. [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответника по силата на което е престирал и за него е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

При установяване на горните предпоставки, в тежест на ответника е да докаже погасяване на възникналите задължения.

Съгласно [§ 1, т. 2, б. "а" и б. "б" от допълнителните разпоредби на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#) потребители по смисъла на закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги; респективно юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажната собственост.

Предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от ВиК оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. [чл. 198о, ал. 1](#) и [ал. 2 ЗВ](#). В настоящия случай е безспорно, че оператор на ВиК услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество. Съгласно разпоредбата на [чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г.](#), получаването на услугите ВиК се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата). В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на

ДКЕВР.

С оглед на гореизложената нормативна уредба е видно, че възникването на облигационно отношение, съответно и качеството потребител на водоснабдителните и канализационните услуги, е обусловено единствено от това кой е титуляр на правото на собственост или вещно право на ползване върху съответния водоснабден имот, т. е. облигационното отношение между водопреносното предприятие и титуляра на това право възниква с придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване и се прекратява със загубването на същите.

Съдът намира, че от приетите по делото писмени доказателства следва да се приеме за установено, че през исковия период именно ответникът се явява собственик на процесния имот. В тази насока е представената Справка по партидата на С. Г. Ч. за вписвания, отбелязвания и заличавания в Служба по вписванията – гр. София, от която е видно, че на 14.03.2018 г. е учредена договорна ипотека между Първа Инвестиционна Банка и ответникът С. Г. Ч., който е посочен като ипотекарен длъжник на процесния недвижим имот, находящ се на адрес гр.София, ул. „*****“ № 33, ет. 2, ап 5.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № от 21.04.2005г. за воденето и съхраняването на имотния регистър, имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотеки, възбрани и други права, предвидени в закон, а в ал.2 е уточнено, че имотният регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове. Съгласно [чл. 80 ЗКИР](#) актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно [чл. 82, ал. 1 ЗКИР](#) съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. От изложените разпоредби следва, че представената по делото справка е годно

доказателствено средство да установи притежанието на вещно право от ответника и основаната на това договорна обвързаност с ищцовото дружество. Ответникът не е направил конкретни оспорвания и не е представил доказателства за оборване на отразените в справката обстоятелства, нито е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от него вещно право е било отчуждено. Ето защо съдът намира представената справка за достатъчно доказателство за принадлежността на правото на собственост за нуждите на настоящия процес, където правото на собственост се изследва доколкото е нужно да се установи презюмирана от закона облигационна връзка между страните, но не и установяване със сила на пресъдено нещо на конкретно придобивно основание.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 ОУ, доставянето на питейна вода и/или пречистване и/или отвеждане на отпадъчни води се заплаща въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната мрежа, отчетено чрез монтираните водомери на сградните водопроводни отклонения. Отчитането на показанията на водомерите се извършва от служител на оператора на В и К услуги в присъствието на потребителя или на негов представител (чл. 21, ал. 4 ОУ), като клаузата на чл. 22, ал. 1 ОУ регламентира задължението на потребителя да осигурява свободен и безопасен достъп на легитимните длъжностни лица на В и К оператора за извършване на отчети на индивидуалния водомер, монтиран в процесния имот, с оглед определяне на точното количество изразходвана питейна вода. В случай на неосигуряване на представител на потребителя отчетът се подписва от свидетел (чл. 21, ал. 4, изр. 2 ОУ). При невъзможност за отчитане на водомера поради отсъствие на потребителя или негов представител и липсата на друга иницирирана от потребителя уговорка за посещение на длъжностно лице в удобно и за двете страни време, се счита, че е налице отказ за осигуряване на достъп, който се удостоверява с протокол, подписан от длъжностното лице на оператора и от поне един свидетел (чл. 22, ал. 4 ОУ). В този случай поради липса на възможност за извършване на реален отчет, операторът изчислява изразходваното количество питейна вода по реда на чл. 46 ОУ – по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при 6 часа потребление в денонощието и изтичане на водата със скорост 1м/с.

В производството е изслушано заключение на вещо лице по допусната, изготвена и приета комплексно счетоводно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно, ясно, пълно и безпристрастно. От заключението на вещото лице по приетата експертиза /техническа част/ се установява, че през процесния период в процесния имот, са доставяни вода и ВиК услуги от ищцовото дружество. В допълнение се изяснява, че стойността на предоставените за исковия период ВиК услуги е определена в съответствие с доставените количества питейна вода.

За изясняване на спорните въпроси по делото е прието заключение по изготвена и приетата експертиза, /счетоводна част/, от която се установява, че стойността на предоставените през процесния период от 13.05.2020 г. до 10.11.2021 г. ВиК услуги, от ищцовото дружество на ответника, възлиза в размер на 673,89 лева. Вещото лице поддържа, че след извършено прихващане в размер на 0,69 лв., дължимите лихви са общо в размер на 9.95 лева.

Съдът намира, че направеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност се явява неоснователно. Приложимата погасителна давност спрямо процесните вземания, които се явяват периодични такива, е тригодишна и тече за всяко отделно вземане, считано от падежа на същото, който за дължимите месечни суми е 30 дневен след изтичане на периода, за който се отнасят. Предвид това следва да се приеме, че към датата на подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по [чл. 410 ГПК](#), от която дата установителният иск се счита предявен – арг. [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) и [чл. 116, б. "б" ЗЗД](#) – 26.04.2023 г., (на 26.04.2020г. давността е спряла да тече) не е изтекла тригодишната погасителна давност спрямо месечните вземания, претендирани за периода от 13.05.2020 г. до 10.11.2021 г. включително. Съобразно изложеното претенцията срещу ответника за потребена вода при съобразяване заключението на съдебно-счетоводната експертиза, следва да бъде уважена за целия период от 13.05.2020 г. до 10.11.2021 г. за сумата от 673.88 лева, представляваща главница, както и за сумата от 9.95 лева, представляваща мораторна лихва.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски има ищцовото дружество

сумата 625 лева – разноски за държавна такса-25 лв., депозит за експертиза-500 лв. и юрисконсултско възнаграждение-100 лв., а за заповедното производство следва да бъде присъдена сумата 75 лева – разноски за държавна такса и възнаграждение за юрисконсулт.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, че С. Г. Ч., с адрес: гр. София, “ ул. “*****“
***** **ДЪЛЖИ НА** “*****” АД ЕИК
***** , със седалище и адрес на управление гр.
***** , на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от **673.88 лева**, представляваща неизплатена сума за потребена вода през периода от 13.05.2020 г. до 10.11.2021г., и сумата от 9.95 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода от 23.06.2020 г. до 10.11.2021 г. ведно със законната лихва, считано от 26.04.2023 г. до изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. Г. Ч., ЕГН ***** с адрес: гр.***** **ДА ЗАПЛАТИ** на “*****” АД ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление гр.***** сумата **625 лева** – разноски за исково производство и сумата **75 лева** – разноски за заповедно производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____